

בס"ד יד' אלול ה'תשע"ה
הדלקת נרות - 18: 51
צאת השבת - 19: 41
רבנו תם - 20: 29
שעון קיץ - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 782
@ סוגלה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בביה"כ "אוהל-מועד".
@ כולם מגיעים במוצ"ש לסליחות בלוויין עם הפייטן ר' משה חבושה.
@ ניתן להקדיש השיעור בלוויין לרפואה, ברכה, הצלחה, פרנסה טובה, זיווג הגון, ולהבדיל לע"נ יקיריכם.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטי"דין: "דני עקדה" (ישעיה נד')

פרשת כי-תצא

נהנים מהעלון?
אוהבים לקרוא בו? תרמו השנה את פדיון הכפרות לחיזוקו.

מלנייני הפרשה:
← דין שבויה נכרית הנישאת לאיש.
← משפט הבכורה ודין בן סורר ומורה.
← מצוות השבת אבידה, עזרה ראשונה, שילוח הקן, מעקה, איסור כילאים ושעטנו, מצוות ציצית.
← דיני צניעות וטהרת המשפחה.
"כי תצא למלחמה על אויביך" (כ"א י')

פרשת כי תצא קדמה לפרשת כי תבא. רמז לאדם לחשוב על יציאתו מן העולם מראשית ביאתו לעולם, בחינת ויום המוות מיום הוולדו. בדומה למפקד המתכנן את דרך הנסיגה לפני ההתקפה.

"כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו..." (כ"א י')

מדוע כתוב בלשון יחיד ונתנו ולא ונתנם? וכן: סוס ורוכבו רמה בים לשון יחיד, ואצל גדעון כתוב והכית את מדין דהיינו כאיש אחד, כמו כן ונתנו לשון יחיד, אם תעשה מלחמה על היצר הרע שתלך בדרך התורה, אז תכבוש אותו בקלות כמו איש אחד.

מציוות התורה בפרשת כי תצא
"פרשת כי תצא יש בה עשרים ושבע מצוות עשה וארבעים ושבע מצוות לא תעשה" (ספר החינוך).
הפרשה משופעת במצוות יותר מכל שאר פרשיות התורה, ולפי מנין בעל החינוך נמנו בה 74 מצוות, מתוכם מעל 30 הן בין אדם לחברו והשאר בין אדם למקום, ויש גם... בין אדם לבהמתו (פריקה; לא תחסום; שילוח הקן).
24 - מצוות הן בתחום חיי המשפחה והמעמד האישי.
13 - מצוות הן ציבוריות, ממלכתיות ולאומיות.
13 - מצוות מכוונות לחיי כלכלה והלכות עבודה.
11 - מצוות לקוחות מחיי הצבא, המחנה והמלחמה.
9 - מהן תלויות בארץ ונוהגות בשדה ובכרם.

"בנתנו זה סורר ומורה" (כ"א כ')

אם היה אחד מהוריו גידם או חיגר, אילם או סומא או חרש, אינו נעשה בן סורר ומורה. (סנהדרין ע"ח) כלומר, אין להאשים בן מושחת אלא אם כן ברור שהקולר תלוי בו. אך אם הקולר תלוי באשמת ההורים, שהם בעלי מום בחינוכם ולא הדריכו את בנם בדרך הנכונה, הרי הם אשמים ולא הבן. (באהלה של תורה)

פינת הניבים והפתגמים
אין פוצה פה ומצפצף = אין מי שיעז להביע התנגדות.
דוגמה: כאשר סימה המנהלת את דבריה נשתררה דממה בחדר, צנות המורים החריש - לא היה פוצה פה ומצפצף.
מקור: ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף [ישעיהו (ניבונכו)] י[ד].

"וכי יהיה באיש חטא - היינו חסרון של דין משפט מוות, כי אין לו שום עבירה אשר בעטייה יהא עליו מוות, ובכל זאת הומת ונפטר. ותלית אותו על עץ - תתלה זאת בחטא של עץ הדעת שבעטיו נגזרה מיתה אפילו על צדיקים כאלו.
"לא תחרוש בשור ובחמור יהדיו"
לאו דוקא שור וחמור אלא כל שני מיני בעלי חיים. ולמה אמר שור וחמור, אומר הבעל הטורים שזה מלמד לנו שצריכים להתחבר עם חבר טוב, שור הוא טהור וחמור הוא טמא.

"קול שון וקול אמה, קול חתן וקול כלה" - מזל טוב ואיחולים לבניים לידידנו דני ותמר יצחק-פיר הי"ו אהוד ורויטל אידן הי"ו לנישואי רן נ"י עם מיתר מנב"ת יח"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו מכשול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
העלון טעון גניזה

גט לשתי נשים או קידושין לשתי נשים

כי יקוז איש אשה... וכתב לה ספר כריתת (כד, א) בגמרא (גטין כד ע"ב) מבואר, שאדם שיש לו נשים נשים, ורוצה לגרש את שתיהן, אינו יכול לגרשן בגט אחד, משום שנאמר: "וכתב לה ספר כריתת" - לה, לשמה. והוא הדין שאי אפשר לקדש שתי נשים יחדיו בשטר אחד, משום שהקיש הכתוב "הויה ליציאה" (קדושין לגטין). והנה אומרים אנו, כי הקבי"ה "מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקדושין", והיינו - אומר המהרש"א - במעמד הר סיני, שההר היה בבחינת חופה, והתורה היתה שטר הקדושין. אלא שנשאלת השאלה: הלא עם ישראל מורכב מאנשים רבים, וכיצד נתן היה לקדש את כולם בבת אחת על ידי שטר קדושין אחד? התשובה היא, כי באמת לא היו שם אנשים רבים, אלא "יוחן שם ישראל" - כאיש אחד בלב אחד. דבר זה - אומר "ילקוט הגרשני" - מרומז בפסוק: "ה' עז לעמו יתן", "עז" זו התורה, ואיך נתן אותה ה' לנו? התשובה היא: "ה' יברך את עמו בשלום" כיון שכולם חיו בשלום ובאחדות, כאיש אחד בלב אחד.

"בניד כשחילי זתיים" - חינוך

חזרת החזרה ללימודים (המשך)

תנו לילד את התחושה שאתם מבינים אותו, זה מחזק ומעודד אותו להמשיך ולשתף. איזון - בשיחה רצוי להזכיר את הצד החיובי בתפקודו של הילד בשנה שעברה. כדאי לעודד ולבטא את אמונתכם ביכולותיו ובאפשרותו להצליח בעתיד.

יכולת לבקש עזרה

לא כולנו ניחנו ביכולת לבקש עזרה, לעיתים שיתוף במצוקה או בקשת עזרה נתפסים כחולשה, על אחת כמה וכמה כאשר בחברה הישגית כמו שלנו רווחת ההנחה כי "אנשים מוצלחים יודעים להסתדר לבד". אם הינכם חשים קושי כלשהו אצל הילד, אל תהססו לפנות לעזרה מקצועית. התייעצות עם איש מקצוע יכולה להקנות כלים בהתמודדות עם קשייו של הילד ואף לסייע בתחום ההורות, הזוגיות והמשפחה בכלל.

עם תחילת השנה חשוב לעדכן את צוות ביה"ס בשינויים שעברו על הילד במהלך הקיץ ועשויים להשפיע עליו רגשית - מחלות במשפחה, מוות של אדם קרוב, גרושי הורים, אבחון שעבר וכו', זאת כדי שהמערכת הבית-ספרית תוכל להתאים עצמה למתן התמיכה המתאימה לילד.

כל הישועות והברכות כ"א הר"ן וסימונה ז"הרי הי"ו שתומנו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיברכו ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וברכה והצלחה וזיווג הגון משורש נשמתה לנעמה-חנה בת סימונה

הציבור מוזמן לסכ"הודת בבית המדרש "נחל כ"אור" בשעה 06:45 לאחר מכן תפילת שחרית בשעה 07:30

מרכות ואיחולים לפסיים יצחק ואפרת ידיי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וברכה והצלחה מרדכי ומיכל מוסאי הי"ו בנימין ואביבה ז"די הי"ו

ברכה והצלחה לסל"מוין בן בזוש ורחל דניאל בת צומה שיזכו במהרה לזרע קודש בר קיימא מתוך אושר, בריאות ופרנסה טובה ויתגשמו משאלותם לטובה

ארגון "אברהם יג"ל" מזמין את הציבור לשיעור בלויין של הראשלי"צ הר"ה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "איהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה. שיחל במוצאי שבת בשעה 22:30 ואמירת סליחות עם החזן והפייטן ר' משה חבושה השידור יוקרן על מסך ענק מתקיימת סעודה רביעית נכרה למהדרין. (בחשות מאפיית בית הלחם) מקום מיוחד לנשים

מרכות ואיחולים לפסיים ז"בריאכל ורבקה יעקובי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וברכה והצלחה אליה ושושנה יעקובי הי"ו יצחק ומרים עזרי הי"ו שיראו נחת מיוצאי חלציהם.

רפואה שלימה לירן מלכה הי"ו בן ריטה ועמרם הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

ברכה והצלחה למשה וזה"ה דוידי הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ויראו נחת מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה לרוני אהרני הי"ו בן חנה ומשה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

מקום מיוחד לנשים

לע"י הצנועה והענוה רחל ישראלי בת בנימין וגולשן ז"ל טו' אלול פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד כל משפחתה לע"י הצנועה והענוה מתי (מעטוק) כלכון ז"ל בן יפה שתחיה יה"ר שימליץ טוב בעד רעייתו ילדיו אימו ומשפחתו

הכנה ליום הדין לכל הנשים הצדקניות נסיעה לכותל ולקבר רחל בשילוב שיעור מפי הרבנית אביבה יוסמן תתקיים אי"ה ביום שני כג' אלול (07-09-2015 למניינם) יציאה מיבנה בשעה 16:00 פרטים : ורד 052-4568600

מרכות ואיחולים לפסיים לעמיחי וזופר יצחק-פור להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וברכה והצלחה לנפתלי ותמר יצחק-פור ולציון ויפה תורג'מן הי"ו שיראו נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפסיים יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "איהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה. שיחל במוצאי שבת בשעה 22:30 ואמירת סליחות עם החזן והפייטן ר' משה חבושה השידור יוקרן על מסך ענק מתקיימת סעודה רביעית נכרה למהדרין. (בחשות מאפיית בית הלחם) מקום מיוחד לנשים

כל הישועות והברכות ל"פה כלפון מנב"ת שתומנו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל משפחתה. שיברכו ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וברכה והצלחה לישראל ולנתנאל ולהבדיל לע"י מתי (מעטוק) ז"ל

שבת שלום זמבזדק

בריאות והחלמה איתנה :

יוסף חיים גאלי בן ג'מו ז"ל מרדכי יעקובי בן ציפורה ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבי) ז"ל בן מרגלית שתחיה יצחק שלומי בן דבורה ז"ל דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל אברהם הגזנר בן יעקב ז"ל מסעודה ביטון בת רחל ז"ל

אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת לירן יפרח בת עינב-מזל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת מרים ועלני בת גולשן מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורודי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות שמיטת כספים ופרוזבול

א. רבותינו הראשונים נחלקו בדין שמיטת כספים בזמן הזה, אם נוהגת מן התורה, או מדרבנן, או שאינה נוהגת מן הדין בזמן הזה כלל, אלא ממידת חסידות. והעיקר להלכה כדעת האומרים ששמיטת כספים נוהגת בזמן הזה מדרבנן, בין בארץ ישראל ובין בחוץ לארץ. וכן פסק מרן בשולחן ערוך חושן משפט.

ב. טעם תקנת פרוזבול: כשראה הלל הזקן שהעשירים נמנעים מלהלוות לעניים בשנת השמיטה, מיראתם פן תשמוט השביעית את חובם, ועוברים על מה שנאמר בתורה: "השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמיטה ורעה עינך באחיק האביון". לפיכך התקין "פרוזבול", כדי שלא יישמט החוב, וילוו זה את זה. ואין הפרוזבול מועיל אלא בזמן הזה, ששמיטת כספים מדברי סופרים, אבל שמיטה של תורה אין "פרוזבול" מועיל בה. ופירוש מלת "פרוזבול": "פרוזה" - היינו תקנה, "בול" - היינו עשירים. (וכמו שנאמר: ושברתי את גאון עוזכם, ותני רב יוסף אלו "בולאות" שביהודה).

ג. המלווה את חבירו, וקבע לו זמן לפרעון החוב, וכשנסתיימה שנת השביעית טרם הגיע מועד פרעון החוב, אין שביעית משמטת החוב. והוא הדין למלווה את חבירו בסתם באמצע חודש אלול בשנת השביעית, ולא קבע מועד לפרוע החוב, הואיל וסתם הלוואה שלשים יום (מכות דף ג:). נמצא שבסיום שנת השמיטה עדיין לא הגיע זמן פרעון החוב, ואין שביעית משמטת החוב.

ד. ומצוות שמיטת כספים שייכות אף בנשים. ולכן אף האישה שלוותה ממון לחברתה, שביעית משמטת החוב, אלא אם כן עשתה "פרוזבול" קודם מוצאי שביעית.

ה. גופו של "פרוזבול" (כלומר, עיקרו ושורשו) כך הוא: כשבא המלוה לפני בית דין, אומר בפניהם: מוסרני לכם פלוני ופלוני הדיינים, שכל חוב שיש לי שאגבנו כל זמן שארצה. וחותמים למטה הדיינים או העדים.

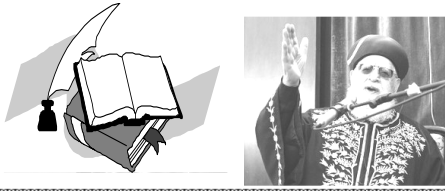
ו. ואם אין המלוה רוצה לטרוח לבוא לפני בית דין הקבוע, רשאי לומר דברים אלו בפני עדים בלבד, ואף על פי שאין הדיינים ידועים ממסירת חובות אלה.

ז. ונוסח "שטר פרוזבול" נהגו בו בעיה"ק ירושלים מלפני מאות שנים, כך הוא: "בפנינו עדים החתומים מטה, בא בפלוני ואמר לנו: הו אל עדים שכל חוב שיש לי הנני מוסר אותו לידי בית דין הצדק אשר פה בעיר הקודש ירושלים ת"י, הלא הם: הרב פלוני, והרב פלוני שליט"א, שיגנו כל זמן שארצה" וחותמים עליו שני העדים.

ח. ועשיית הפרוזבול צריכה להיות בסוף שנה שביעית, שאין השביעית משמטת כספים אלא בסופה, שנאמר: "מקץ שבע שנים תעשה שמיטה", ולהלן הוא אומר "מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות", מה שם אחר שבע, אף השמטת כספים אחר שבע. לפיכך המלוה את חבירו אפילו בשביעית עצמה, גובה חובו והולך במשך כל השנה ומיד כששקעה החמה בליל ראש השנה של מוצאי שביעית, אבד החוב.

ט. ומי ששכח לעשות פרוזבול בסוף השנה השביעית, כדן, ונזכר בערב ראש השנה אור לשקיעת החמה, ימסור בעל פה כל חובותיו לבית דין בפני שני עדים, ובכך יהא רשאי לגבות חובותיו לאחר מכן. (שו"ת יביע אומר חלק ה' חלק ח"י"ג ג')

י. אין השביעית משמטת אלא חובות של מלוה ולווה, אבל חובות שאינם דרך הלוואה, כגון מה שנתחייב אדם לשלם לחנווני (בעל מכולת) בסיום תקופה מסוימת וכיוצא בזה, או סכום הכתובה שמתחייב אדם לאשתו אם יגרשנה, אינם נשמטים בשביעית.

"מכל מלמד השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת כי תצא

"כי תצא למלחמה" = ר"ת **תלך**, דהיינו אם תצא ראשון וודאי היצר הרע הלך ממך. "למלחמה על איבן" = ס"ת **הלך**. "בידך ושבית שבי" = ר"ת **בוש**. רק במידת הענווה מצליח האדם על יצר הרע. "וראית בשביה אשת יפת תאר" = ר"ת **תבואי**, דהיינו גם אם חשקת בה אל תאמר לה **תבואי** אלא שהמהלך יבוא ממנה, אל תגרה את היצר. ידוע שיש מלחמת מצוה ורשות ולכן "וינתנו" נקראת משני צדדיה. מה שתבחר כך תקבל.

הפרשה מדברת בלשון יחיד דווקא **כי** = ר"ת **כל** יחיד, הרי למלחמה יוצאים רבים חיילים, טנקים ומטוסים, לומר לך שבכל מלחמה וריב ובוודאי בכח הדיבור מתחיל דווקא היחיד.

"והבאת אל תוך ביתך" = אותיות **בנית**. אם נתת פתח ליצר להכנס לביתך, אזי תבכה כל חיידך, שנאמר "מוצא אני את האישה מר ממוות".

"והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה..." דהיינו בזמן המלחמה והשבי היצר הרע מדמה לך אשת יפת תאר, "וחשקת בה", מים גנובים ימתקו, הכל כסיוי. רמו גם לנישואים. מוצא אני את האישה ולא מתפלל לאישה יראת השם, שניהם בוכים, שנאמר ובכתה את אביה ואת אמה **ירח ימים** = ס"ת **חמה** - חמתה. ופעמים שמכניס את צרתה גם לבית. "האחת אהובה ואחת שנואה" = ר"ת **שואה**, גשמית ורוחנית.

לא יחבל ריחיים, רמו לשניים שמדברים לשון הרע על השלישי וטוחנים אותו הדק היטב היטב הדק. "כי נפש הוא חובל", ישנה גם אזהרה למרכלים. **בחיים** אותיות **מתיר** לכל עבירה יש תשלום. ומי חבל: **נפש** אותיות **שפן** שפוגע בחלשים.

"כי תשה ברעך מאומה" = ר"ת **מכתב**, רמו למקלל, והקללה לא נתפסת הקללה חוזרת ישירות למקלל. וכך כל דבר בחיים מידה כנגד מידה לא בטלה. גם במכות יש אזהרה: "כי תשה ברעך משאת" = ס"ת **תכה**. גם בהרמת יד יש סכנה. מאומה אומר רש"י: חוב של כלום דהיינו סתם מגיעים האנשים למכות וקללות, הרי יש דרכים אחרות לסגור סכסוכים. אבל אם צריך האדם לקום ולהגן על עצמו או על שמו ולהגיע לחקר האמת אזי אין עצה ואין תבונה כנגד השם ולא חולקים כבוד לאף אחד רק על פי התורה יקום דבר. "ולא תבוא אל ביתו", ומי בא? מיודעו **דוור** שמביא את המכתבים הטובים והלא טובים. לכן **דוור** אותיות **ווד** כך נתייחס לכל אחד רק בפרחים אמן שנוכה לחיים טובים. (עבדכם הנאמן א.ש.)

המזונות המרפאים

מגנזיום הינו מינרל חיוני ההכרחי לתפקוד תקין של התאים בגוף. הוא מהווה מרכיב הכרחי בפעילות של כ-300 אנזימים בגוף שאחראיים לתהליכים חשובים כמו: תפקוד תקין של פעילות הלב, לחץ דם תקין, שמירה על מבנה תקין של העצם, ויטות כיווץ השרירים ועוד. מגנזיום במזון אפשר למצוא בירקות ירוקים כגון תרד, ברוקולי, (הם מהווים מקור עשיר במגנזיום הודות למרכז מולקולת הכלורופיל אשר נותן לירקות ירוקים את צבעם ומכיל מגנזיום), חלק מהקטניות - שעועית, אפונה, אגוזים, שקדים ודגניים מלאים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

"השב תשיבם לאחיך..."

בעיר לייפניק דר יהודי עני, רוכל, ושמו יוסיל. פעם אחת התכונן לנסוע עם מרכולתו לכפר, וירא את פני אשתו והינם זועפות. וכששאל מדוע? אמרה לו: מצבנו החומרי רע מאוד, חסרים לנו גם הצרכים ההכרחיים, ולכן הנני במצב רוח מדוכא. ענה יוסיל: אל תדאגי! אליהו הנביא שבירך הרבה אנשים, ויכל לברך גם אותנו.

בדרכו פגש במרכבת הדואר הנוסעת לעיר. כשעברה המרכבה ראה שנפלו על הארץ שני מכתבים. הגביה אותם, וראה שעל גבי אחד המכתבים רשום שמונחים בו שלושים אלף מרקים מזומנים, המיועדים לאדון שכתובתו רשומה על המעטפה. המכתב השני היה פשוט, רגיל. לא הרהר יוסיל הרבה, שם את המכתב עם הכסף לתוך כיס בגדו ואת המכתב הפשוט אחז בידו, וקרא בקול לשליח הדואר שישוב, כי אבד לו איזה מכתב. השליח שב, קיבל את המכתב מיוסיל, הביע לו את תודתו, ונסע לדרכו. ויוסיל לא המשיך את דרכו הלאה אלא חזר הביתה. כשאשתו ראתה פתאום את בעלה בא שלא בזמנו, שאלה בתימהון, למה זה חזר מדרכו. השיב לה יוסיל: הנה את רואה שדבריי נתיקיימו: הברכה כבר נשלחה לנו. וסח לה את כל המאורע. למשמע סיפורו חרדה האישה והתחללה מאוד, וקראה ברעה: הרי זוהי גניבה פשוטה! האומנם נהיה לפתע פתאום לגנבים!?

התחיל יוסיל לשדל אותה בדברים: ראשית, האדון שאילו נשלח הכסף הוא נכרי, ושנית הוא לא יסבול כל היזק, כי הנהלת הדואר תצטרך לשלם לו, ומה הרעש?!... אבל היא באחת: הכסף הוא לא שלנו, ואסור לנו להשתמש בכסף זרים. והוסיפה: מה יאמרו ילדינו, כשיתעוררו מחר בבוקר משנתם, ויודע להם פתאום שהוריהם נעשו לגנבים: בנוסף, אמרה: בוודאי הרי יבואו מהממשלה לעשות חיפוש אצלנו, שהרי שליח הדואר יודע שמכתב אחד מצאת, וידעו שמצאת גם את השני. דבריה האחרונים נכנסו לאוזני יוסיל, ותיכף ניגש אל ארון הבגדים, הסיר קרש אחד מן הרצפה שבאותו מקום, הניח שם את הכסף, החזיר את הקרש למקומו הראשון, והעמיד את הארון על מקומו. לאחר שעות אחדות נכנסו שני אנשים לבית יוסיל: שוטר, ושליח הדואר... התחילו לחקור ולדרוש את יוסיל, והוא מכחיש: לא ראה ולא מצא כלום, מלבד אותו המכתב שמסר לשליח הדואר. ואשתו יושבת ושותקת, לבה מר לה על בעלה. ערכו האנשים חיפוש בבית, ולא מצאו כלום. השוטר התחיל לחקור את יוסיל, ושליח הדואר התערב לטובתו: הלא את המכתב שמצא מסר מיד אלי, סימן שיותר לא מצא, וכעת נחשדהו חינם? התרגז השוטר, וקרא לשליח הדואר: מכיוון שאתה ממליץ עליו, ודאי שעשית "יד אחת" עמו, וצריך לאסור את שניכם. וסוף דבר: יוסיל נלקח לבית האסורים.

למחר נודע דבר מאסרו של יוסיל בעיר, וכולם השתתפו בצערו כי ידעוהו לאיש תם וישר, ואף אחד לא האמין שהוא מצא באמת את הכסף. האשה, ככל שהיו משתתפים יותר בגורלה כן רבו יותר ייסורי נפשה, שכן היא ידעה שבעלה לקח את הכסף לעצמו. בינתיים פרסם שלטון הדואר הודעה ברחובות העיר, שכל מי שמצא את הכסף, ויביא אותו לדואר, יקבל פרס חמש מאות זהובים.

אבל כמובן, לא נמצא איש שזכה בפרס. ובאחד הימים נמלכה האשה בדעתה, הסירה את הארון והקרה, הוציאה את צרור הכסף, והלכה לבית הרב הגאון ר' ברוך פרנקל-תאומים ז"ל, בעל ספר "ברוך טעם", חותנו של הרב הקדוש ר' חיים מצאנז ז"ל. כשקרבה לבית הרב, ראתה בעד החלון שהוא יושב עם התלמידים ולומד, ואז נטלה את תבילת הכסף, וזרקה לחדרו של הרב בעד החלון הפתוח, והסתלקה מיד, באופן שאיש לא הרגיש בה.

והרב ראה שמהחלון נפל איזה דבר על רצפת החדר. הגביה וראה שזוהי מעטפה ועל גבה רשום: שלושים אלף מרקים מזומנים. הבין הרב מיד, שזהו ודאי אותו סכום הכסף שמעלילים "בחינם" על יוסיל שהוא מצאו. השתומם הרב: מי האלמוני שזרק את הכסף לכאן, ולמה זה לא מסר האלמוני את המציאה ישר לתעודתה, לבית הדואר?

"עסק מסובך" חשב הרב. התחיל להתהלך בחדרו אחת הנה ואחת הנה, ולחשוב את אשר לפניו. "אם אלך - חשב בלבו- ישר לדואר למסור את הכסף, חוששני שיחשבו, שהרב ביחד עם הקהילה היהודית לקחו את הכסף לעצמם, אלא שמאיהו טעם כמסו נמלכו אחרי- כן להחזירו..."

יצא החוצה לטייל ולחשוב איך לפתור הבעיה. עלה בליבו רעיון. אם יבואו מהמשרה לחפש, וימצאו את הכסף מוטל על הרצפה, יאמינו שאין כאן איזה מעל מצדי, גנב אינו עוזב כסף הפקר על רצפת הבית. חזר לחדרו, הוציא את הכסף והניחו על רצפת החדר ויצא. טרוד בעשונותיו התהלך הרב ברחוב, עד שהגיע לקצה העיר. והכומר של אותה העיר, הלך בו בזמן גם כן לטייל, ופגש בדרכו את הרב. הכומר הכיר את הרב כאיש מלומד וקדוש, וכשראה שהרב טרוד במחשבותיו שאלו לפשר הדבר. פנה הרב אל הכומר בשאלה: הגד נא לי: האם אתה מחויב לשמור בסוד אותן העובדות שמספרים לך בשעת הוידיים: "ודאי" השיב הכומר. "סודות כמוסים הם, ובשום אופן אינני רשאי לגלותם".

"ובכן", אמר הרב. "תדע שאני רוצה להתוודות לפניך, אבל בתנאי שהוידי יתקיים בביתך, ולא בבית היראה שלכם. נשב יחד על כיסאות פשוטים על-יד השולחן, ושם אתוודה לפניך. הכומר נתקשה קצת: הרי זה לא לפי חוקי הכנסייה... אבל משום כבודו של הרב ויתר על הסדר המקובל, והסכים "לקבל את הוידי" של הרב באופן פשוט, בלי שום טכס דתי. נטל הרב את צרור הכסף עמו, והלך לבית הכומר וסיפר לו את כל המאורע וביקש שהוא, הכומר, יקבל ממנו את הכסף, וימסור לשלטון הדואר, ויאמר להם, שאיזה בן אדם מסר לו את הכסף בשעת הוידי, ושוב לא יחקרו אותו כלל, שהרי אסור לגלות סודות של וידי.

ישרו הדברים בעיני הכומר, והסכים לבקשת הרב. ולמחרת נתפרסמה חדשה בעיר: נמצאה היראה, ויוסיל שוחרר! הוברר, שלחינם חשדו בכשרים, ביוסיל. מי שהוא אחר מצא את הכסף, והחזירו לדואר.

וכשיוסיל שב בשמחה לביתו, סיפרה לו אשתו את דבר זריקתה את הכסף לבית הרב, ושהרב איננו יודע מי ומי זרק את הכסף, אלא שהוא איש צדיק וקדוש, ולא איחר להמציא את הכסף לדואר, בשביל לשחרר את יוסיל. "ובכן, עליך החובה ללכת תיכף אל הרב, ולהביע לו את תודתך, וגם לספר לו את כל האמת"... שמע יוסיל לעצת אשתו, והלך לבית הרב שקיבלו בסבר פנים יפות, ובירכו בברכת "מתיר אסורים", והביע את שמחתו הרבה שנקי וצדיק שכמותו יצא לאחרונה לחופשי. - לא, רבי! - השיב לו יוסיל - לא נקי ולא צדיק אני. רשע אני... סיפר יוסיל לרב את כל הקורות אותו, והביע את חרפתו העמוקה על מעשה הפשע שעשה. והרב ניחמו בדברים לבל יצטער, שהמעוות סוף סוף תוקן. ובינתיים, עד שהם יושבו משובחים, נכנס הכומר לבית הרב, ומסר לרב את הפרס, חמש מאות זהובים שקיבל מאת שלטון הדואר. והרב סירב לקבל את הפרס. "זה" - אמר הרב - "מגיע לך בעד טרחתך להמציא את הכסף לתעודתו. ואדרבה, עודני חייב לך תודה רבה שחילצת אותי מן הסבך". והכומר טען: "לא! הפרס לא מגיע לי, כי אני לא מצאתי את הכסף, ואם כבוד הרב מסרב לקחת את הכסף לעצמו, יחלק נא את הסכום לעניים". - אפילו לחלק לעניים- השיב הרב, אתה צריך לעשות זאת, כי זה שלך. ועד שהם יושבים ומדיינים זה עם זה מה לעשות בפרס, נזכר הרב ביוסיל, ויאמר לכומר: שמע נא, ידידי: הרי יוסיל לפנינו! הוא הרי הקרבן שסבל חינם מעסק ביש זה, והוא גם עני מדוכא, ומן היושר שנמסור לו את כסף הפרס. ישרה מאוד ההצעה של הרב בעיני הכומר, ואמר גם הוא: אמת וצדק! איך זה שלא עלה על דעתי דבר זה? ודאי שליוסיל מגיע הכסף!

יוסיל סירב לכתחילה לקבל את הכסף, אבל הרב ציוה עליו במפגיע לקבל, ולפתוח חנות בכסף, והבטיח לו שישלח לו לקוחות ממכיריו שהיו מלקוחותיו. אז קיבל יוסיל את הכסף, פתח את החנות, והצליח מאוד במסחרו, ונעשה לעשיר גדול, ועשה צדקה וחסד כל הימים.

(לקוח מתוך "סיפורי חסידים")